

CBE 007-2013   tentamencijfer**UITSPRAAK**

in het geding tussen de heer X te Groningen, hierna ook te noemen appelland,

en

de Examencommissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de tentamenuitslag van het vak Belastingrecht I (RGGF100107).

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de Examencommissie Rechtsgeleerdheid tegen de vaststelling van het tentamencijfer van de voor het door appelland gemaakte tentamen Belastingrecht I van 4 januari 2013, waarbij aan appelland het cijfer 7 toe is gekend.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op dinsdag 9 april 2013 waarbij appelland is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van mevrouw Y, examiner en coördinator van het vak Belastingrecht I.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland maakt op 4 januari 2013 het tentamen Belastingrecht I. Op 15 januari 2013 is per e-mail aan appelland het cijfer 7 bekend gemaakt voor dit tentamen. Op 26 januari 2013 dient appelland via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het tentamencijfer. Op 12 maart 2013 vindt een schikkingssprek plaats. Een schikking wordt echter niet bereikt, waarop verweerder op 12 maart 2013 een verweerschrift indient.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer.

Het tentamen voldoet niet aan de in artikel 6, lid 2 van het Examenreglement 2012 faculteit Rechtsgeleerdheid 2012, gestelde eisen. De vragen j, l, n, o, en p van het tentamen zijn te algemeen gesteld, zodat onduidelijk is hoe gedetailleerd de antwoorden moet luiden. Uit de analyse van de scores, gemaakt door de examiner, blijkt dat op de betreffende vragen lager is gescoord dan op het geheel van de overige vragen. De doelstelling van het vak Belastingrecht I is het verwerven van basiskennis van en inzicht in de belangrijkste Nederlandse belastingwetten en de samenhang daartussen en het toepassen van deze kennis bij het oplossen van casusposities op basaal niveau. De casusposities en de daarbij vereiste antwoorden van het tentamen zijn zo omvangrijk en complex dat niet kan worden gesproken van een basaal niveau. Door de open vraagstelling in combinatie met de volledigheid van de vereiste beantwoording voldoet het tentamen dan ook niet aan onderwijsdoelstelling. Tot slot stelt appelland dat hij er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat de beantwoording van de tentamenvragen overeenkomstig de op Nestor gepubliceerde voorbeeldvragen en standaarduitwerking van de antwoorden zou volstaan.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat een tentamenvraag voldoende gedetailleerd en duidelijk is als de concreet gestelde vraag en de gegevens waar die vraag betrekking op heeft tezamen genomen alle voor het antwoord relevante informatie bevat. Er is geen sprake meer van toetsing van inzicht indien slechts zeer gerichte vragen (sturend naar een antwoord) mogelijk zouden zijn. Een volwaardige universitaire opleiding vereist zelfstandigheid in de beoordeling en de oplossing van vraagstukken. Voorafgaand aan het tentamen zijn er elf verplichte werkgroep

bijeenkomsten geweest van elk twee uur, waar de behandeling van de fiscale vraagstukken uitgebreid is behandeld. De student die de vraagstukken die tijdens de werkgroepen zijn behandeld goed heeft bestudeerd kon precies weten wat het niveau van het tentamen zou zijn. Het slagingspercentage van 78% en een gemiddeld behaald cijfer van een 7 illustreert dat het niveau van toetsing overeenkwam met de onderwijsdoelstelling. Verweerder heeft een analyse van de scores per tentamenvraag gemaakt als extra service naar de studenten toe. Met behulp van deze analyse kan de individuele student zien welke onderdelen hij goed dan wel minder goed beheerst. Er kan uit deze analyse geen uitspraak worden gedaan over de kwaliteit van de vraagstelling.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Het College constateert dat het stellen van open vragen een geëigende manier van tentamineren is. Gelet op het beroep van appellant en het verweer en de toelichting van verweerder ter zitting, komt het College tot de conclusie dat er geen redenen zijn te oordelen dat zowel de vraagstelling en de beoordeling van de antwoorden onzorgvuldig tot stand zijn gekomen.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 27 mei 2013 door mr. dr. A.M. Klingenberg, plaatsvervangend voorzitter, mevrouw M.J. Dekker en mevrouw L. van der Net, leden in tegenwoordigheid van mr. A.M. Wijnsma-Schuin, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.